

Collega's

Nu mijn einde bij tante Post nadert, kan ik misschien hier wel even wat meer vertellen over mijn collega's. Misschien valt het niet goed en ben ik de rest van mijn posttijd een uitgestotene. Maar dat ene maandje kom ik ook wel door. Laat ik beginnen door te zeggen dat we een hele fijne groep hebben en het gezegde dat geen mens gelijk is, gaat ook zeker voor onze groep op. Neem alleen maar de geografische samenstelling. De stadsmensen (Emmen is een stad, ha!), de zandhazen (Odoorn, Exloo, Valthe), Valthermond en Nieuw Weerdinge en als allerlaatste onze vrienden uit Compas.

Beginnen we met de allerbeste en dat is Abel Wubkes uit Emmer Compascuum, een fantastische kerel. Humor, gezellig, levenswijs. Kortom, als schoonvader leek me dit de juiste, om niet te zeggen perfecte keuze. Maar ja dan de dochter. Werkt ook bij ons. Is ook zeer aanwezig. Is op haar beste dagen om op te vreten en op haar mindere dagen om uit te spugen. Haar roots liggen ook in Compas. En er is één ding dat ik in mijn jaren bij de post heb geleerd: ik heb respect (of is het angst?) voor de ladies uut Compas. We hebben er namelijk nog een paar. De volgende die ik aan u wil voorstellen, is Arnoud Abbing. Dhr. Abbing is zo'n type, die zie je één keer en je vergeet hem moeilijk weer. Is onze eigen Gerard Joling. Het verschil met Gerard Joling is wel dat Arnoud niet nuchterig is, wel leuk is, wel leuk is om mee om te gaan, op een leuke manier bijzonder is. Kortom, hij heeft eigenlijk niets van Gerard Joling.

Onze grote leider Henk Lodenstein laat zien dat je ook op een menselijke manier met je medewerkers kunt omgaan. Als we gaan koffiedrinken, komt Geert Braam binnen, de expert van Valthe. Heeft ook veel levenswijsheid, maar niet die wijsheid die je hier kunt publiceren. Een wijsheid van Geert die we wel kunnen plaatsen, is de levensles dat je nooit gemakkelijke stoelen moet kopen, want je krijgt de visite niet weg. Dan, als alle post weg moet, komt een volgend roemrijk figuur met de auto voorrijden. Namelijk Johan de Boer, bekend van de uitspraak 'Ik was klaar voor huisarts, maar heb doorgeleerd voor postbode' En of hij het meent..., ik weet het niet zeker. Daarnaast hebben we nog een meester in woordspelingen, een specialist in zinloos en nutteloos geweld. Eigenlijk allemaal wel kleurrijke figuren. En ik weet nu al dat ik ze allemaal ga missen! Alle geluiden die er uit een mens kunnen komen. Alle fratsen die ze uithalen, de mooie en minder mooie. Het leven hoeft niet een Bouquetreeksboek te zijn om leuk te zijn.